

Mill. Kr. til Kommunerne. Hertil kommer endda forskellige andre meget store Laan, som ikke er ydede direkte til Staten, men er ydede til Gavn for Landet i det hele og store. Der har altsaa ikke hos Bankerne manglet god Villie til at yde dette Laan, men de har handlet, som de mente, det var til Landets Tarv i Øjeblikket.

Men dertil kommer saa, at Bankerne kan vente, at der ogsaa i Fremtiden vil blive stillet Krav til dem fra Statens og Kommunernes Side, og det maa da være Bankernes Pligt at søge ved egne Kræfter og ved deres Raad til Staten at holde Pengemarkedet og Bankernes disponible Kapital saaledes, at de kan møde Landets Ønsker om fremtidige Laan af forskellig Art, selv om Forholdene skulde blive vanskeligere, end de allerede er for Øjeblikket. Og desuden vil der jo, naar Krigen, forhaabentlig om ikke alt for længe, er forbi, blive stillet mange og meget store Krav til Bankerne fra Erhvervslivets Side. Vi ved alle, at naar Arbejdsløsheden er saa stor, som den er, og truer med at blive endnu større, er Hovedgrunden den, at Erhvervene under de nuværende Forhold ikke har været i Stand til at vedligeholde Driften af de mange forskellige Virksomheder rundt omkring i Landet, som har givet Arbejde til en saa umaadelig stor Del af Landets Befolkning. Der kræves allerede nu Støtte fra Bankerne til mange Erhverv, og hvor store Krav der vil stilles til dem, hvor store Beløb der vil udkræves af dem, naar Krigen er forbi og alle Erhvervene skal til at ruste sig til igen at møde Fremtiden og til at købe ind fra Udlandet alle de umaadelige Kyanta af Brødkorn, Foderstoffer og Raamaterialier, som vi mangler, kan man vist daarlig forestille sig. Ogsaa hertil maa Bankerne tage Hensyn, og det er ogsaa en af Grundene til, at de har anvist andre Midler og andre Veje, hvad de vist ogsaa vil gøre i Fremtiden, hvis de finder det ret og rigtigt. Man vil altid med Raad og Daad i den Retning være til Regeringens Disposition. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) maa ikke tro, at der har været nogen ond Villie fra Bankernes Side, og naar det er blevet nævnt til mig, at en vis Kommune havde ansøgt en Bank om et Laan og ikke faaet det, skal jeg dertil svare, at vedkommende Kommune skrev til en Bank, om den kunde faa et Kommunelaan. Dertil blev der midt i denne Maaned svaret: Der er Forhandlinger i Gang om en Maade at skaffe Kommunerne Laan paa, som vil være mere fordelagtig for vedkom-

mende Kommune end ved at tage Laan direkte fra en Bank, idet der vil blive forskellige Lettelser derved. Det var Svaret. Havde Banken givet Kommunen Laanet, vidende, at Staten vilde støtte Kommunerne ved at betale noget af Renten, kunde vedkommende Kommune have bebrejdet vedkommende Bank: I gav os det Laan til 5 pCt., vidende, at der var Forhandlinger i Gang med Regeringen, som vilde medføre, at Laanet var blevet billigere for os. Det er det Svar, jeg skal give det ærede Medlem paa de forskellige Spørgsmaal, og jeg tror, det er ret og rigtigt, som det foreligger. Den højtærede Indenrigsminister har til Dels udtalt sig angaaende denne Sag. Hvorvidt den højtærede Indenrigsminister var å jour med de Forhandlinger, der har fundet Sted med Handelsministeren i denne Sag, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg tror, at ogsaa Ministeren vil føle sig overbevist om, at det, jeg her har nævnt, har været Grunden til, at Bankerne henviste til Sparekasserne.

*Indenrigsministeren (Rode):* Kun i Anledning af Indledningen af ærede Medlemmers Betragtninger finder jeg dog Lejlighed til at sige, at Sagen ikke er saaledes. Jeg har ikke forstaaet det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) saaledes, at han ønskede, at Laanene skulde være ydede udelukkende af Sparekasserne. Det er ej heller saaledes, at Indenrigsministeren udelukkende har anmodet Bankerne derom. Det, som er skildret i Bemærkningerne til Lovforslaget, er, at baade Banker og Sparekasser deltager samtidig med  $\frac{2}{3}$  pCt. af deres Balance i de Laan, der her er Tale om. I øvrigt har jeg i mine foregaaende Bemærkninger sagt, hvorfor jeg ønsker gennem dette Lovforslag at faa Laanebeløbet saa stort som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 257).